

VUR RTAÐ

Myndir: Sigmar Mørkøre

undir skurð, so at hann kundi fáa ein pacemakara (ICD'ari) knýttan at hjartanum. Tólið skuldi stýra hjartasláttinum hjá Ólavi Thune við at geva honum ein elektriskan stoyt, um hjartaslátturinn var óregluligur.

– Eg minnst tað hendi tvær ferðir, at eg knappliga fekk ein ógvusligan stoyt inni í bringuni, tí pacemakarin legði merki til, at hjartaslátturinn ikki var sum hann skuldi vera, sigur Ólavur Thune.

Lívið gekk tó sína vanliga gongd, og Jona Thune var við barn í sjeýnda mánaði, tá maðurin í mai 2005 fór til Danmarkar, har hann skuldi til eina av teimum vanligu kanningunum. Støðan var sjálvandi ikki góð, men lítið visti parið tá, hvussu illa stóð til.

– Eg fekk boð um, at eg slapp ikki heimaftur. Tað sum skuldi vera ein stuttur túrur í Danmark, gjørdist til endans ein fleiri ára steðgur, tí lækarnir mettu, at hjartað var so veikt, at eg mátti fáa eitt nýtt. So eg varð settur á bíðilistan eftir einum nýggjum hjarta, sigur Ólavur Thune.

Gjørdist pápi fyrstu ferð

Nýggja støðan gjørdi, at Ólavur og Jona Thune ikki høvdu annað val enn at flyta til Danmarkar og vóna,

at steðgurin ikki gjørdist ov drúgvur. Ólavur fekk ikki lov at fara av landinum, tí um nú eitt nýtt hjarta varð klárt, so var alneyðugt, at hann var nærhendis sjúkrahúsinum, so at hann kundi leggjast undir skurð alt fyri eitt.

Fyri hjúnini merkti tað eisini, at Jona Thune átti Idu, fyrstu dótturina, í Danmark, meðan maðurin var álvarsliga sjúkur.

Heilsustøðan hjá Ólavi Thune versnaði í heilum, og skjótt mettu lækarnir, at hjartað hjá Ólavi Thune var so veikt, at neyðugt var við meira enn einum pacemakara, um Ólavur Thune skuldi klára bíðitíðina eftir einum nýggjum hjarta. Tí varð Ólavur Thune valdur at royna eina nýggja mekaniska pumpu, ið nýliga varð ment í USA.

– Eg var eitt slag av royndarpersónur til hetta nýggja mekaniska hjartað, HeartMate II. Tólið varð lagt inn í bringuna við síðuna av hjartanum, og skuldi so hjálpa hjartanum at pumpa blóð út í restina av likaminum, greiðir Ólavur Thune frá.

Pumpan koyrdi upp á battari, so ein kaðal varð lagdur frá pumpuni og út gjøgnum síðuna á Ólavi Thune, og víðari í eitt belti, ið hann hevði um miðjuna. Í beltinum var ein eind ella battari, ið kundi løðast við eini stikkontakt.

Tá hann svav um náttina, varð hann koblaður til eina løðistøð, ið kallaðist PPU, so at eindin kundi løðast til ein nýggjan dag.

– Tað hevði sínar avbjóðingar. Til dømis hvørja ferð eg skuldi fara onkrastaðni og sova eina nátt, so mátti eg spyrja, um tey høvdu eina stikkontakt. Uttan eina kundi eg ikki fara nakran veg, tí tað merkti tann vissi deyði, greiðir Ólavur Thune frá.

Djúpar spurningar um lívið

Ólavur Thune var ikki

einsamallur persónur í Ríkissjúkrahúsinum, ið bíðaði eftir einum nýggjum hjarta, og høvdu fólkin á bíðilistanum regluligt samband við hvønn annan. Har sá Ólavur Thune hvussu ymiskt fólk megnaðu bíðistøðuna.

– Eg hevði eitt gott lív. Sum trúgvandi føldi eg meg í tryggn í Guds hondum, og hevði álit á, at lækarnir høvdu stýr á støðuni. Samstundis hevði eg nógv góð fólk rundanum, ið hjálptu og stuðlaðu mær. Vit búðu í eini íbúð í Danmark, og eg royndi at ganga túrar og ymiskt annað, so at gerandisdagurin ikki gjørdist ov eintáttaður. Men tað vóru ikki øll, ið høvdu líka góðan stuðul, greiðir Ólavur Thune frá.

Av tí sama vóru tað ikki øll, ið megnaðu bíðitíðina eins væl, og var tunglyndi ein kendur

trupulleiki millum sjúklingarnar.

– At bíða eftir, at ein persónur doyri, so tú kanst fáa hjartað hjá honum er tungt, og tað setir nakrar djúpar spurningar um lívið. Tað er vanligt, at man fer at spekulera, um lívið er tað vert, og var tað serligur ein persónur, ið eg tosaði nógv við, ið striddist við hesum, greiðir Ólavur Thune frá.

Bráðliga ein dagin fingur Ólavur Thune og hinir sjúklingarnir boðini, at viðkomandi var deyður. Hóast tey spurdu um orsøkina til, at hann bráðliga var deyður, fingur tey ikki reiðiliga eitt svar.

– Men tá hevði hann sagt við meg nakrar ferðir, at um battarið hjá honum tømdest, so ætlaði hann ikki at seta streym til aftur. Fyri ein persón í okkara støðu, so er tað tað sama sum at gera sjálmorð, sigur Ólavur Thune álvarsamur á máli.

Gleiðiboð

Mekaniska hjartað virkaði sum ætlað, og Ólavur Thune og familjan livdu eftir umstøðunum eitt gott